

ikke socialist. Mrs. Besant vidste ikke selv, at hun var socialist, før hun engang hørte sin ven Bradlaugh angribe socialismen. Da bød hendes samvittighed hende atter at vælge mellem venner, parti og livsstilling paa den ene side, og sin overbevisning paa den anden. Og hun valgte igjen at følge sin overbevisning.

Men det var smerteligt for hende at skilles fra sit parti. Hun følte sig træt og syg og vilde have trukket sig tilbage fra alt, hvis arbeiderurolighederne ved Trafalgar Square*) 1886 ikke havde givet hendes tanker en anden retning. Hvor hun kunde, hjalp og pleiede hun nu de mangfoldige ofre for politiets brutalitet, og paa denne maade kom hun snart i forbindelse med nye venner.

Ved en arbeiders grav mødtes Mr. Stead første gang med Mrs. Besant. Han havde længe ønsket at gjøre hendes bekjendtskab, og nu, i disse farlige og vanskelige dage, indgjød hun ham en hengivenhed og agtelse, som Mr. Stead siger, han altid vil vedblive at nære for Mrs. Besant, hvor forskellig fra hans hendes vei end falder.

Mr. Stead var kristen; Mrs. Besant stiftede i denne tid ogsaa bekjendtskab med en theosof, Herbert Burrows. Disse to mænds forskellige religiøse anskuelser skilte dem dog ikke fra hinanden eller fra hende. Hun begyndte at arbejde for Mr. Steads nye avis *The Link*, og sammen med Burrows organiserede og ledede hun fyrstikpakkernes streik. Denne streik er berømt; det var den første store, organiserede, kvindelige arbejdsnedlæggelse i London, og den fik et heldigt udfald. Baade publikum og presse maatte indrømme, at uden Mrs. Besants utrættelige agitation kunde streiken hverken være kommen istand eller være bragt til en saa glimrende afslutning. Mrs. Besant syntes nu endelig at skulle opnaa baade anerkjendelse og indflydelse. Hun blev valgt til medlem af skole-raadet i London og lod til at have alle betingelser for at kunne virke for de sociale formaal, hun havde sat sig.

Da indtraadte den fase i hendes udvikling, som vi nu staaer ligeoverfor. Mrs. Besant gik over til theosofien.

Mr. Burrows havde vakt hendes interesse for spiritistiske séancer og eksperimenter, og en dag kom Madame Blavatskys theofiske skrifter hende ihænde. Den dybe religiøse trang, der altid havde fulgt hende, men som hun i mange aar havde

*) Trafalgar Square er en stor Plads i London, hvor Arbejderne plejede at holde deres Møder. I 1886 blev dette forbudt, og da Arbejderne indkaldte et Protestmøde mod Forbudet netop til denne Plads, fandt de den besat af Politiet; det kom til blodige Optrin og flere Hundrede blev saarede. Først nu er Forbudet mod at holde Møder i Trafalgar Square blevet ophævet ved den unge frisindede Indenrigsminister i det Gladstonske Ministerium, Asquiths Initiativ.